

МИСЛИВСТВО: АНАЛІЗ ЗА 20 РОКІВ

Читаючи статті в районній газеті щодо діяльності районної організації УТМР, яка так болісно розписує стан їхнього існування за останній рік щодо зменшення територій їхнього мисливського господарства я, зі своєї сторони, як мисливствознавець Зарічненського району, не можу стояти осторонь ситуації, яка виникла на даний момент, та хочу надати слідуєчу інформацію на рахунок діяльності районної організації УТМР за останні 20 років. Тобто, не будемо аналізувати їхню діяльність дуже глибоко, а почнемо з 1994 року. Зайдемо до архіву, який знаходиться в підвалі ДП «Зарічненський лісгосп», та знайдемо акти перевірок Зарічненської районної організації УТМР державним лісовим господарством.

Почнемо з акту від 30 травня 1995 року, який показує виконавчу діяльність за 1994 рік, а саме: загальна площа мисливських угідь Зарічненської р/о УТМР складає 90,9

Солонці - 130 шт.
- Сіна - 5 т. Водопої - 3 шт.
- Віників - 8 тис. шт.
- Штучних гнізд - 130
- Солі - 1,2т.
- Підкормочних площадок - 150 шт.

В акті конкретно не сказано, чи перевірку здійснено в обході, чи на загальній площі. «На бумазі» дійсно проводиться велика робота, а от в наявності нехай хоч хтось із старших мисливців підтвердить, що бачив в той час хоч одну зернину чи коренеплід в лісових масивах у період підкормки диких звірів. Я вже не буду звертати уваги про підкормочні площадки та солонці, яких в лісі побачити було не можливо. Про що тут можна говорити: що маємо, те маємо.

Але давайте порівняємо акти перевірок 1996 - 2000 років та порівняємо поголів'я диких звірів, яке на той час існувало в актах даного періоду:

- 1996 рік - лось - 51, козуля - 195, кабан - 58.
- 1997 рік - лось - 53, козуля - 207, кабан - 70.
- 1998 рік - лось - 90, козуля - 168, кабан - 85.
- 1999 рік - лось - 60, козуля - 331, кабан - 59.
- 2000 рік - лось - 85, козуля - 405, кабан - 90.

- 3 протоколи, 1996 рік - 0 протоколів, 1997 рік - 2, 1998 рік - 0, 1999 рік - 0, 2000 - 0. Тобто, за 7 років до адміністративної відповідальності притягнуто 12 порушників правил полювання. Для порівняння, мною особисто з 2002 року по даний час в мисливських угіддях УТМР було виявлено порушників правил полювання більше як 150 осіб та стільки ж вилучено незареєстрованої мисливської зброї. Мабуть, за це мене і виключили із членів УТМР.

Провели короткий аналіз за 7 років діяльності мисливської організації УТМР. Висновок один: або не кваліфіковано перевіряли, або ж вміли «задовільнити» перевіряючих, так як вся звірина та виконані біотехнічні заходи були тільки на паперах. Можна порівняти акт поголів'я диких звірів за 2003 рік. Лось - 2, козуля - 12, кабанів - 6. Таке поголів'я було, згідно акту перевірки від 12.02.2003 року. Як це не гірко, але діяльність даної організації продовжувалась до 2008 року, доки посаду голови Зарічненської районної організації УТМР не очолив В.П. Нестерук. В той час, ми

ристувачам, які вкладали б кошти в дану галузь, надавали б робочі місця, відповідну заробітну плату, згідно вимог Закону України, не таку як в УТМР (зарплата егеря - 450 грн. на місяць), засівали б лісові галявини, закуповували б автомоботранспорт. До відома мисливців району ставлю таке питання: хто чув, скільки було закуплено автотехніки за останні 20 років в районну організацію? Це - 1 автомобіль УАЗ. Як може егер в даному господарстві на мізерну зарплату, без техніки, без кормів для підгодівлі в мисливських угіддях, здійснювати охорону на площі, яка в декілька разів перевищує норму згідно закону? На одного егеря повинно бути 5 тисяч лісових угідь або 10 тисяч водноболотних.

Може скажуть - не вистачало коштів? Давайте разом порахуємо середньостатистичні доходи районної організації за 2012 рік (у цьому році завершився термін дії договору оренди УТМР мисливських угідь в Зарічненському районі): сплачено членських внесків більше 200 чоловік по 250 гривень - 50 тис. грн.; реалізовано відстрілочних карточок на пернату дичину близько 200 чоловік, це не враховуючи мисливців, які приїжджають в угіддя з

РЕАГУВАННЯ НА ЗАМІТКУ

в користуванні наданих для неї площ мисливських угідь, то нічого іншого не залишається, як позбавити її цих угідь. Гроші збирати і кожен зможе, а от куди ті кошти відходять - це інше питання. Взяти угіддя, а потім - віддали їх в суборенду через те, що не спроможні самі члени товариства утримувати їх на належному рівні. Хто кому заважав? Наприклад, Локницьке лісництво, згідно договору співпраці, взяли мисливці з м. Рівне, завозять корми, надали мототранспорт, оплачують егерську службу, за 2 роки суборенди отримали ліміт добування кабанів - 6, кіз - 10 та 2 лосі. Чия ж це заслуга? Явно не районної організації УТМР і чому не подякувати власним мисливцям, що збільшують поголів'я диких звірів нашого району. Але не всім такий погляд подобається, особливо тим, хто все життя нехтував правилами та звик задарма їсти м'ясо і заявляти прямо в лице новим користувачам, що: «Я ніколи не платив за полювання гроші і не платитиму, але бив і буду бити все, що біжить в моєму напрямку!». От через таких горе-мисливців, на все голодних, і не було порядку в УТМРі, яка стрімко скочується дони-

тис. га., нараховує 382 мисливці, матеріальна база складається:

- будинок мисливців - 1;
- автомобіль ГАЗ-51 - 1;
- мотоцикл МТ-11 - 1.

З таким початком даного акту всі безспірно погодяться: що правда, то не гріх. А от подальші цифри піддаються великому сумніву, а саме - чисельність диких звірів станом на 01.02.1995 року склала:

- лось - 110 голів;
- кабан - 130;
- козуля - 180.

Для цієї частини акту згодиться така народна поговорка: «Кругла цифра завжди бреше». Підтверджується це тим, що, при такому поголів'ї, яке навіть перевищує оптимальну чисельність, ліцензії на добування дана організація не отримала взагалі. Парадокс, мабуть забули кому поставити після першої цифри, коли рахували поголів'я? Адже старші мисливці пам'ятають, в ті часи в угіддях УТМРУ можна було побачити тільки дятлів та двоногих озброєних "звірів". Далі в цьому акті, як захмарні дані, описуються виконані біотехнічні заходи в 1994 році та заготовлено:

- Зерна -4т.
- Годівниці - 40 шт.
- Коренеплодів - 8т.

Виникає таке враження, що це не ліс, а парк юрського періоду, не висначає лише динозаврів. Але, при такому поголів'ї диких звірів, чому відсутні ліміти на добування диких парнокопитних звірів? Мабуть, мисливці боялись ходити до лісу, щоб їх там ненароком не затоптали дики звірі? На той час, наприклад, в 1996 році в районі нараховувалось 276 членів районної організації. А тепер давайте візьмемось за проведення полювання, тобто, реалізовано відстрілочних карточок на хутрового звіра - 70 штук. Це, мабуть, самі сміливі, а 206 - до лісу боялись іти? 1997 рік - нараховується в акті 276 мисливців даної організації, а реалізовано відстрілочних карточок на хутрового звіра - 63 штуки, а де ж решта? Про ліцензійне полювання навіть і згадки немає. Мабуть, це пояснюється тим, що на той час ніхто не займався охороною мисливських угідь і егерською службою. До речі, в акті перевірки чисельність егерської служби чомусь не згадується. Але все-таки порівняємо статистику складених адмінпротоколів за такі роки: 1994 рік - 7 протоколів, 1995 рік

разом з ним зуміли навести порядок та нарешті відкрили ліцензійне полювання на диких парнокопитних звірів. За 15 років вдалося зробити революцію в даному мисливському господарстві, про що свідчить ліміт дозволу добування на 3 голови кабана та 4 голови козулі. На той час в районі з'явилися ще користувачі мисливських угідь, на які обласна організація УТМР дала добровільну відмову, так як не змогла утримувати дану площу. З'явилися ТзОВ ЗМГ «Марал», ТзОВ «Рікінвестбуд», ТОВ «Компанія зелений світ», але двох останніх користувачів мисливських угідь, в 2011 році, рішенням обласної ради позбавили прав користування мисливськими угіддями, через невиконання вимог ст. 30 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання». Даних користувачів за 3 роки їхньої бездіяльності позбавили права користування наданих їм угідь, а за бездіяльність Заріченської організації УТМР уже не один і не два десятки років - жодного разу не ставили питання щодо ліквідації даної структури в нашому районі, або ж - передати частину їхніх угідь іншим ко-

інших районів та областей - цю цифру можна сміливо помножити на 2. 200 множимо на 2 дорівнює 400. 400 осіб множимо на 200 грн. кожен і виходить сума в розмірі 80 тисяч грн. Далі рахуємо реалізацію карток на хутрового звіра: це 120 чоловік по 250 грн. - виходить близько 30 тис. грн. Додамо ще кошти, отримані за реалізацію ліцензій на копитного звіра - це приблизно 12 тис.грн. Дохід від суборенди мисливських угідь - в межах 10тис.грн. Ну, і підрахуємо бухгалтерію районної організації: за один мисливський сезон полювання становить сума близько 210тис.грн. Понесені затрати на заробітну плату, на паливно-мастильні матеріали та корми, згідно звіту 2 ТП за 2012 рік, становила - 79141грн. А де ж дівається інша сума? Не хочуть задати таке запитання місцеві члени УТМРУ компетентним людям? Хіба не можна було б купити з цієї суми хоча б по одному мотоциклу для місцевих егерів, чи додати егерям хоча б на одну мінімальну заробітну плату? Якщо якась організація не може і не хоче утримувати

зу, або як в тій байці «Лебідь, рак і щука». Добре, що в нашому районі з'явилися такі користувачі, які дбають про те, щоб у їхніх теренах водились дики звірі та птахи. Одне з найкращих товариств району, я рахую, - ТОВ СМГ «Стохід», далеко від них не відстав і ТОВ ЗМГ «Марал», далі - Лісопереробна компанія, ТОВ МГ «Бутівське» та СМР «Снайпер». Кожне товариство, хто більше, хто менше, вносить свою долю в розвиток цієї справи. Так давайте будемо допомагати одне одному, а не погрожувати безпідставно, що заберемо всі угіддя до себе. Дайте раду тому, що маєте! Пора зрозуміти, що полювання - це не спосіб виживання, а це - дороге задоволення, за яке треба платити гроші. Давня мудра поговорка нагадує, що риба і зайці - заведуть в старці. Так давайте будемо поважати і цінувати працю та матеріальні затрати людей, які займаються цією нелегкою справою.

**З повагою до всіх читачів,
мисливствознавець
Заріченського району
Р.П.Христюк**